

ବ୍ୟାପକୀୟ

JULY & AUGUST
2006

Greet one another with a holy kiss" II Cor 13 : 12

AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST

THE VOICE OF TRUTH

Edited & Published By
Joshua & Kabita Gootam

CHURCH OF CHRIST

P.O.Box.No 80, Kakinada
A.P. - 533 001.
Ph : 0884 - 2363722

VOL.11. JULY & AUGUST.2006 (NO.4)

Published every two months in Oriya Language for the
Restoration of pure New Testament Christianity

Watch SATYA VANI on TEJA Channel Every Saturday
and every Tuesday on MAA TV at 6:30 a.m. and every
Thursday on VISSA TV at 7:00 a.m. in Telugu Language.

Speakers : Joshua Gootam & Ricky Gootam

Write for free Bible Correspondence Course in
Telugu & Oriya to:

The Director

Bible Correspondence Course

P.O.Box. 80, KAKINADA - 533 001.

ప్రత్యామణి

VOICE OF TRUTH

VOL - XI

KAKINADA

JUL-AUG

పాప ఠారు బిముక్తి (Deliverance from Sin)

జగ్గాఏలయమానఙ్కు మిషర దేశర దాసత్త ఠారు ముత్త కరిబా నిమత్తె, ఏదాప్రత్తు మోశాఙ్కు నెతా రుపె మనోనిత కరిథలై । ఘేమానె తాహాక్ ఠారె బిశ్వాస కరి మన పరిబర్తన కరిథలై ఎం మోఘ దూరా ఓ ఘముహ దూరా బాట్తిజిత హోఇథలై । ఏదాప్రత్తుక్ హప్త మిషరాయ ఘేనక్కు బినాశ కరిబా ఓ ఘేమానక్కు రశా కరిబా ఘేమానె జ్ఞాత హోర తాహాక్ స్తుతిగాన కరిథలై । ఆజి మనుష్య పాప దాసత్తరు ముత్త హేబా నిమత్తె ఏదాప్రత్తు ఆపణా ప్రియప్రత్త యాశ్వర్ణాష్టక్కు ఏహి జగతకు ప్రేరణ కరిఅఛచ్చి । తాహాక్ ఠారె బిశ్వాస కరి, మన పరిబర్తన కరి బాట్తిజిత హేలె, ప్రత్త ఘేమానక్కు ఆపణా మణ్డలిరె యోగ కరిబె ।

జగ్గాఏలయమానె మిషర త్యాగ కరి కిణాన దేశకు యాత్రా కరిబా ఏమయిరె ఏదాప్రత్తు ఘేమానక్కు ఆశ్వర్యభాబె కఢాల నెళథలై । “ఘేమానె యెపరి దిబసరె ఓ రాత్రిఱె యాత్రా కరిపారిబె, ఏథపాల్ ఏదాప్రత్తు దిబసరె పథ కఢాలబా నిమత్తె మెఘష్టమ్ ఓ రాత్రిఱె దాట్తిదేబా నిమత్తె అగ్నిష్టమ్రె ఆఇ ఘేమానక్ ఆగె ఆగె బిజె కలె । ఏ లోకమానక్ ఏన్నిశరు దిబసరె మెఘష్టమ్ ఓ రాత్రిఱె అగ్నిష్టమ్ షానాటర కలె నాహిం ॥” (యాత్రా १౩: ११, ११)

ఆజి యాశ్వర్ణాష్ ఆమమానక్ మార్గదర్శక అట్టి । “ఘేతెబెలె యాశ్వ ఆపణా శిష్యమానక్కు కహిలె, కెహి యెబె మోహర అన్నగామా హేబాక్కు జల్లా కరె, తెబె ఏ ఆపణాక్కు అస్తికార కరు, పుణి ఆపణా క్లుశ ఘేని మోహర

ଅନୁଗମନ କରୁ ।” (ମାଥ୍ର ୧୯୯୪, ପାଇଁ ୩୦୫୫ ଲଙ୍ଘ ୯୩)

“ସୀତା ପୁନର୍ବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ କହିଲେ, ମୁଁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି,
ଯେ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରେ, ସେ କେବେ ହେଉଥିବାରରେ ତ୍ରମଣ କରିବ
ନାହିଁ । ବରଂ ଜୀବନର ଜ୍ୟୋତି ପାରନ୍ତି ।” (ମୋହର ୧୯୯୪) ପ୍ରେମିତ ପିତର
କହନ୍ତି, “ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ତୁମେମାନେ ଆହୁତି ହୋଇଥାଏ, କାରଣ ତୁମେମାନେ
ଯେପରି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ପଦଚିହ୍ନ ଦେଇ ଗମନ କର, ସେଥିପାଇଁ ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନଙ୍କ
ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରି ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆତମ ଦେଖାଇ ଦେଇଥାଏ ।
(୧ମ ପିତର ୧୦:୧୧) ଯାଶ୍ଚତ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରୁହ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରୁ ।
ଯାଶ୍ଚତ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ଜୀବନର ଆଦର୍ଶ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କ ଭ୍ୟନ୍ତ ଓ ଲିଖୁତ ବାକ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଆୟମାନଙ୍କୁ ଏ ଜୀବନ ପଥରେ କଜାଇ ନେଉଥାଏ । ଦାଉଦ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭ
ବାକ୍ୟ ମୋ ଚରଣ ପାଇଁ ପ୍ରଦାପ ଓ ମୋ ପଦ ପାଇଁ ଆଳୁଅ ଅଟେ ।” (ଗାୟତ୍ରି
୧୯୯୦:୧୧୫) ଆସ, ଆୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସତ ହୃଦୟରେ ଅନୁସରଣ କରୁ ।

ସମ୍ମୂର୍ଖ ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ଆୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିପାରିବା ନାହିଁ ।
ଅନେକ କିଛି ବିଷୟ ବାକ୍ୟ ଓ କିଛି ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ।
ସମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାଶ୍ଵ କହନ୍ତି, “ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଧୁଗୁଡ଼ିଙ୍କ ଧର୍ମର
ପଦେଶବାଣୀ ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ବୃଥାରେ ଆୟର ଆରାଧନା କରନ୍ତି ।” (ମାଥ୍ର
.୪:୫) ଆୟମାନେ ସମ୍ମୂର୍ଖଭାବେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗତ ହେବାର ଅର୍ଥ, ମନୁଷ୍ୟର
ଧର୍ମବିଧୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅନୁସରଣ କରିବା ।

ଜଣ୍ମାଏଲୀୟମାନେ ପ୍ରାତିରରେ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ
ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଯୋଗାଇଥୁଲେ । “ଅନ୍ତର ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ
ଭାଗୁଇ ପକ୍ଷୀଗଣ ଆସି ଛାଇଣୀ ଶ୍ଵାନ ଆହୁଦନ କଲେ, ପୁଣି ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଛାଇଣୀ
ଶ୍ଵାନର ଚାରିଆଡ଼େ କାକର ପଡ଼ିଲା । ଏ ଉତ୍ତାରେ ପଢ଼ିତ କାକର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଗତ ହେଲାରୁ
ଭୂମିଷ୍ଠିତ କାକର ପରି ଗୋଲାକାର ଷ୍ଟାନ୍ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରାତିର ଉପରେ ପଡ଼ି ରହିଲା । ଆଉ
ଜଣ୍ମାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ତାହା ଦେଖୁ ପରମ୍ପରା କହିଲେ, ଏ କଥା (ମାନହୁ ?) ଯେହେତୁ
ତାହା କଥା, ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । ତହିଁରେ ମୋଶା କହିଲେ, ଏହା ତୁମେମାନଙ୍କ
ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦଉ ଅନ୍ତ । ଏ ବିଷୟରେ ସମାପ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାଏ ।
ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ଭୋଜନ ଶକ୍ତି ବୁଝି ତାହା ସଂଗ୍ରହ

କର, ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ତମୁଷ୍ଟିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାତୁସାରେ ଏକ ଏକ ଜଣ ପାଇଁ ଏକ ଏକ ଅମର ପରିମାଣରେ ତାହା ସଂଗ୍ରହ କର... ସୁଣି ଜଣ୍ମାଏଲି ବିଶ୍ୱ ସେହି ଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ନାମ ମାନା ଦେଲେ, ତାହା ଧନିଆ ପରି ଶୁଭବର୍ଷ ଓ ତାହାର ଆସ୍ଵାଦ ମଧ୍ୟମିତ୍ରିତ ଯିଷ୍ଟକ ତୁଳ୍ୟ ଥିଲା ।” (ଯାତ୍ରା ୧୩:୧୩-୧୭ ଓ ୩୯ ପତ୍ର)

ଜଣ୍ମାଏଲୀୟମାନେ ପ୍ରାତିରତେ ମାନାର ସବୁର୍ଣ୍ଣରେ ଏବେ ଆନ୍ଦୋମାନେ କେଉଁ ଆହାର ଭୋଜନ କରୁଥିଲୁ ? ଯାଏ ସେହି ସମୟର ଯିହୁଜୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “.....ମାଣ୍ଡା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆହାର ଦେଇ ନାହନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପିତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ପ୍ରକୃତ ଆହାର ଦିଅଛି; ଜାଗଣ ଯେଉଁ ଆହାର ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରି ଜଗତକୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରେ, ତାହା ଜଣ୍ମିତବର ଆହାର । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୋ, ସବୁବେଳେ ଆନ୍ଦୋମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆହାର ଦିଅନ୍ତି । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର, ଯେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସେ, ସେ କବାପି କ୍ଷୁଦ୍ରତ ହେବ ନାହିଁ, ଆଉ ଯେ ମୋ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କବାପି ଦୃଷ୍ଟି ହେବ ନାହିଁ ।” (ଯୋହନ ୩:୩୭-୩୫) “ତୁମମାନଙ୍କ ପିତ୍ରପୁରୁଷ ପ୍ରାତିରତେ ମାନା ଭୋଜନ କରି ମୁଁ ଯେବା କରିବ ନାହିଁ ।” (ଯୋହନ ୩:୪୯-୫୭)

ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ ପରମାର୍ଥକ ଶୌଳରୁ ପାନ କରୁଥିଲେ, ଆଉ ସେହି ଶୌଳ ଖୁବୀଷ ବୋଲି ପାଉଳ ୧ମ କରିଛୁ ୧୦:୪ ପଦରେ ଲେଖନ୍ତି, “.....ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କର ମାସ ଭୋଜନ ନକଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ପାନ ନକଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ୧୦ରେ ଜୀବନ ନାହିଁ । ଯେ ମୋହର ମାସ ଭୋଜନ କରେ ଓ ମୋହର ରକ୍ତ ପାନ କରେ, ସେ ଅନୁତ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହୁଏ, ଆଉ ମୁଁ ଶେଷଦିନରେ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଧାରନ କରିବି, ଜାଗଣ ମୋହର ମାସ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ୍ୟ ଓ ମୋହର ରକ୍ତ ପ୍ରକୃତ ପେଯ ।” (ଯୋହନ ୩:୪୩-୪୪) । ତାହାଙ୍କ ଶରୀରର ମାସ ଓ ରକ୍ତ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରୁ ବୋଲି ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଜାଗାପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା

ତାହାଙ୍କ ଶରୀରର ମାଂସ ଓ ରକ୍ତର ଶତ୍ର ଆମେ ପାଇପାରିବା । ତେଣୁକରି ପିତର କହନ୍ତି, “ନବଜାତ ଶିଶୁଭୁଲ୍ୟ ପାରମାର୍ଥକ ଅମିଶ୍ରିତ ଦୁଃଖ ପାନ କରିବାକୁ ରଙ୍ଗା କର, ଯେପରି ତଦ୍ବାରା ପରିତ୍ରାଣରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇପାର ।” (୧ମ ପିତର ୨:୩) ବିନା ଆମିକ ଆହାରରେ ଆମିକ ଜୀବନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆମିକ ଆହାର ଓ ପାନ ବିନ୍ଦୁ ଅନେକ ଆମ୍ବା ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଉଅଛି । ଅନେକେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ ନାମଧାରୀମାନେ ଆମିକ ଜୀବନରେ ବୃଦ୍ଧି ନପାଇ ବିନଷ୍ଟ ହେଉଅଛନ୍ତି ।

ଜଣ୍ମାଏଲୀୟମାନେ ପ୍ରାକ୍ତରରେ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଆପଣା ସ୍ଵଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଆଚରଣ କରିନଥିଲେ ବରଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷାଦେଇ କଢ଼ାଇ ନେଉଥିଲେ । ଦିନରେ ମେଘସ୍ତର୍ଷ ଓ ରାତ୍ରୀରେ ଅଗ୍ନିଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ପଥଦର୍ଶକ ଥିଲା । ଜଣ୍ମାଏଲୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଭରସା ରଖୁ ଆପଣା ପଥରେ ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୋଇଥିଲେ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଯାତ୍ରା ବିଶ୍ୱାସର ଯାତ୍ରା । ମନୁଷ୍ୟର ଗତି ତାହାର ଆୟତରେ ନାହିଁ ବୋଲି ବାକ୍ୟରୁ ଜାଣିପାରୁ । (ଯିରିମିଯ ୧୦:୨୩) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ନଥିଲେ, -କେହି ତାହାଙ୍କ ମାର୍ଗ, ପରିତ୍ରାଣର ଜୀବନର ସକାନ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଭରସା ରଖୁ, ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହୁ ଜୀବନଯାପନ ହିଁ ଆସମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଶ୍ରେୟସ୍ତର । ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅନାଜ୍ଞାବହତା ଯୋଗୁଁ ଅନେକେ ଜଣ୍ମାଏଲୀୟମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ, ଆମ୍ବେମାନେ ସେପରି ବିନଷ୍ଟ ନହେବା ନିମତ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ବିଷୟରେ ଜାଗ୍ରତ ହେଉ । (ଏତ୍ରୀ ୪:୧୧)

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅତିକ୍ରମ କରି, ମନୁଷ୍ୟର ଧର୍ମବିଧୁ ଅବଳମ୍ବନ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସତାର ପ୍ରମାଣ । ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ମଣ୍ଡଳୀ ବିଭିନ୍ନ ଭାବେ ବିଭିନ୍ନ ହୋଇଅଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶ୍ଵାସିତ ମଣ୍ଡଳୀ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗିତ ଓ ସଂକଳିତ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ମତଶାଖାଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ସଂକଳରେ ନାହିଁ । ଯାଶୁ କହିଲେ, “....ମୋହର ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଯେଉଁସବୁ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରିନାହାନ୍ତି, ସେବକୁ ଉପ୍ରାଚିତ ହେବ ।” (ମାଥୁର ୧୫:୧୩)

ଜଣ୍ମାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଠାରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ସତ୍ତୋଷ ନଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରାକ୍ତରରେ ମଲେ.....” (୧ମ କରିଷ୍ଟୀ ୧୦:୪) “ଆସ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବରସା କରୁଅଛି, ଏହି ଯେଉଁ ଦୁଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ, ତାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ବେ କେତେକାଳ ସହିବା ?

ଇଶ୍ଵରାଳ ସତାନଗଣ ଆମ ପ୍ରତିକୁଳରେ ଯେଉଁ ବଚସା କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ଜୁଣୀରୁ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆମେ ଯେବେ ଜୀବତ ହେଉ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ଆମ କର୍ଷଗୋଚର ଯାହା କହିଅଛି, ତାହା ହିଁ ଆମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରିବା । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶବ ଏହି ପ୍ରାତିରରେ ପଡ଼ିବ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଓ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବନ୍ଦୁଷ୍ଵର ଲୋକମାନଙ୍କର ସମୂର୍ତ୍ତ ସଂଖ୍ୟାକୁସାରେ ଗଣିତ ଯେତେଲୋକ, ତୁମେମାନେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରିଅଛି, ଆମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ବାସ କରାଇବାକୁ ହସ୍ତ ଉଠାଇଅଛୁ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସେହି ଦେଶରେ ଯିପୁନିର ପୁତ୍ର କାଲେବ ଓ ଜୁନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶ୍ୱୟ ଛଡ଼ା ତୁମେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ତୁମେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ଯେଉଁ ବାଳକଗଣ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଲୁଚିତ ହେବେ ବୋଲି କହିଥିଲ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଛାନକୁ ଆଣିବା ଓ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ତୁଳ୍ଳଜ୍ଞାନ କରିଅଛ ସେମାନେ ତହିଁର ପରିଚୟ ପାଇବେ ।” (ଗଣନା ୧୪:୨୭-୩୧)

“ସେମାନେ ଯେ ପ୍ରକାରେ ମନ ବିଷୟରେ ଅଭିଳାଷୀ ହୋଇଥିଲେ, ଆମେମାନେ ଯେପରି ସେ ପ୍ରକାର ଅଭିଳାଷୀ ନହେଉ, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଅଛି ।ଏହି ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଲା, ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଯୁଗାନ୍ତକାଳ ଉପାସିତ ହୋଇଅଛି, ଏପରି ଯେ ଆମେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚେତନା ନିମନ୍ତେ ସେହିସବୁ ଲେଖାଯାଇଅଛି । ଏଣୁ ଯେ ଆପଣାକୁ ଛିର ବୋଲି ମନେ କରେ, ସେ ଯେପରି ପଢ଼ିତ ନହୁଏ, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ସେ ସାବଧାନ ହେଉ ।” (୧ମ କରିଷ୍ଣୀ ୧୦:୬, ୧୧, ୧୨)

ଇଶ୍ଵରାଳୀୟମାନଙ୍କୁ କିଣାନ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବେ ସୁଫି ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ପାର ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସୁଫି ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଶ୍ରମ୍ୟଭାବେ ପାର କରିବା ସଦୃଶ୍ୟ ଯର୍ବନ ନଦୀ ପାର ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, (ଯିହୋଶ୍ୱୟ ନାୟ ଅଧ୍ୟାୟ)

ସୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଜୀବନ୍ୟାପନ କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେ ଅନନ୍ତକାବନ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଫଳ ଅନୁଭବ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମରଣରୂପ ନଦୀ ପାର ହେବାକୁ ହେବ ।

ଯେଉଁମାନେ ଯୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ନଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମରଣ ଭୟ ଆସ । ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏହି ମରଣରୂପ ନଦୀ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ପାର ହେବାକୁ ହେବ ।

ଜଣ୍ମାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଆଶ୍ୟରୀଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିସରର ଦାସତ୍ଵରୁ ମୁକ୍ତ କରି, ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାତ ସୁଚାଇ ଅଛନ୍ତି । ଆମମାନଙ୍କ ପାପରୁ ବିମୁକ୍ତ କରି ତାହାଙ୍କ ଆଶ୍ୟମୟ ମହିମାରେ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ କଡ଼ାଇ ନେବ । ସମର୍ଥ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାପ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପାପର ଦାସ ବୋଲି ଯୀଷ୍ଟଙ୍କ କହିଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ଯଦି ପାପରୁ ବିମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଜଞ୍ଚା କରୁଅଛନ୍ତି, ଆଜି ପ୍ରଭୁ ଯୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ । ଆପଣା ପାପ ବିଷୟରେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଯୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବାପ୍ତିମ୍ ଗ୍ରହଣ କରି ମହୁ ଯରୁ ଜୀବନଙ୍କ ପାର ହେଉନ୍ତୁ । ବିଳମ୍ବ କଲେ ଆଉ ସୁଯୋଗ ପାଇନପାରନ୍ତି ।

- *Joshua Gootam*

* * *

ଉତ୍ତମ ଭୂମି (Good Soil)

ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବିହନ ସଦୃଶ । ଜଣେ ଦୁଃଖାଳୀ ଦୁଃଖିବା ସମୟରେ ବାଟ ପାଖରେ ପଡ଼ିଥିବା ବିହନ ଶୟତାନ ହରଣ କରିନିଏ । ପଥର ଭୂମି ଓ କଣ୍ଠାଗଛଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିବା ବିହନ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଫଳ ଫଳେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିବା ବିହନ ତିରିଶିଗୁଣ, ଷାଠିଏ ଗୁଣ, ଶତଗୁଣ ଫଳ ଉପର୍ଯ୍ୟ କରେ ।

ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ପୁଷ୍ଟକରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କିପରି ଉତ୍ତମ ଭୂମିରେ ଦୁଃଖାୟାଇଥିଲା ଓ ତାହା କିପରିଭାବେ ବହୁଗୁଣରେ ଫଳ ଉପାଦନ କରିଥିଲା ପଡ଼ିଥାଉଁ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜଣେ ଦୂର ଫିଲିପଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଯେଉଁ ପଥରେ ଯିବୁଶାଲମରୁ ଗବଜା ଆଡ଼କୁ ଯାଏ, ସେହି ପଥରେ ଯାଇ ଏକ ନପୁଂସକଙ୍କ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ସେହି ନପୁଂସକ, କୁଶଦେଶୀୟ କାତ୍ରାକୀ ନାମ୍ବୀ ରାଶୀଙ୍କ ଧନ ଭଣ୍ଡାରର ବେବର୍ଗୀ ଥିଲେ । ସେ ଯିବୁଶାଲମ ମନ୍ଦିରରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂଜା କରି ଆପଣା

ରଥରେ ବାହୁଡ଼ିଯିବା ସମୟରେ ରଥରେ ବସି ଯିଶାଇୟ ପୁଷ୍ଟକ ପଢ଼ୁଥୁଲେ । ଫିଲିପ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆସି ରଥରେ ଚଢ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କଲେ । ସୁସମାଚାରରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ସେ ବାପୁଜିତ ହୋଇ ଆନନ୍ଦରେ ଆପଣା ଦେଶକୁ ବାହୁଡ଼ିଯାଇ ଅନେକଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିମତ୍ତେ ଲାଭ କରିଥୁଲେ ବୋଲି ଉତ୍ତିଷ୍ଠାସ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ । (ପ୍ରେରିତ ୮:୨୭-୪୦)

ଇଶ୍ୱରଭକ୍ତ, ପ୍ରାର୍ଥନାଶୀଳ ଓ ଦାନଶୀଳ କର୍ଣ୍ଣଲୀୟ ନାମକ ଏକ ଉତ୍ତାଳିକ ସୈନ୍ୟଦଳର ସେନାପତିଙ୍କ ନିକଟରେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିହନ ବପନ କରିବା ନିମତ୍ତେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଆଞ୍ଚାପିତ ହୋଇଥୁଲେ । କର୍ଣ୍ଣଲୀୟ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର ଓ ବନ୍ଧୁବର୍ଗଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ପିତର ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୂପ ବିହନ ବପନ କରିଥୁଲେ । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣରେ ବିଶ୍ୱାସ ଜାତ ହୁଏ । କର୍ଣ୍ଣଲୀୟ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର, ବନ୍ଧୁବର୍ଗ ସମସ୍ତେ ପିତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ବିଶ୍ୱାସ କରି, ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ଵୀକାର କରି ବାପୁଜିତ ହୋଇଥୁଲେ । ଏହି ପରିବାର ବିଜ୍ଞାତୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ପରିବାର, ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗୃହଣ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ହୋଇଥୁଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୧୦:୧-୪୮)

ପାଉଳ ଓ ତାହାଙ୍କ ସଜ୍ଜାମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରି ଯାତ୍ରା କରୁଥୁବା ସମୟରେ ତ୍ରୋଯାରେ, ମାକିନିଆ ପାର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟଙ୍କୁ ଆସିବା ନିମତ୍ତେ ବିନନ୍ଦି କରୁଥୁବା ଏକ ମହୁଷ୍ୟର ଦର୍ଶନ ପାଇ ଫିଲିପୀ ନାମକ ଏକ ପ୍ରଧାନ ନଗରଙ୍କ ସେମାନେ ଗଲେ । ଏହା ରୋମୀୟ ସେମାନଙ୍କ ଏକ ଉପନିବେଶ ଥିଲା । ବିଶ୍ୱାସବାରରେ ପାଉଳଙ୍କ ରାତିନୁସାରେ ନଗରଦ୍ୱାରରୁ ବାହାରେ ନଦୀକୁଳରେ ସମବେତ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥୁମ୍ବାଥୁରା ନଗରର ବାଇଗଣିଆ ବସୁ ବିକ୍ରୟକାରିଣୀ ଲୁଦିଆ ବସି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣୁଥୁଲେ । ବାକ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହେ, “.....ଲୁଦିଆ ନାମୀ ଜଣେ ମହିଳା, ଯେ ଇଶ୍ୱରଭକ୍ତା ଥିଲେ, ସେ ଆସମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଥୁଲେ । ସେ ଯେପରି ପାଉଳଙ୍କରକ ଥୁତ ବିଷୟ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି, ଏଥୁ ନିମତ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କର ହୃଦୟ ପିଟାଇଥୁଲେ । ପୁଣି ସେ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର ଉଭାରେ ସେ ଆସମାନଙ୍କୁ ବିନତୀ କରିଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ମୋହର ଗୁହକୁ ଆସି ବାସ କରିଥାଆନ୍ତ, ଆଉ ସେ ଆସମାନଙ୍କୁ ବଳାଇଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୧୩:୧୪,୧୫) ପାଉଳ ପ୍ରଭୁଯାଶୁଙ୍କ

ବିଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁସମାଚାର ସେମାନେ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ । ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ଯୀଶ୍ୱରୀଷ
 ଏହି ଜଗତରେ କନ୍ୟା ମରିଯମ ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତିରିଶି ବର୍ଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଆପଣା ଜାଗତିକ ପିତା ଯୋସେଫ ଓ ମାତା ମରିଯମଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ
 ଜୀବନଯାପନ କରି ତିରିଶି ବର୍ଷ ବୟସରେ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିଜିତ
 ହୋଇ ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଯୀଶ୍ୱ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ
 ପୁତ୍ର ଏହା ସ୍ଵର୍ଗ ସଦାପ୍ରକୃତି ଉନ୍ନିଥର ଆକାଶରୁ କହିଥିଲେ ତାହା ଆମ୍ବେମାନେ ମାଥର
 ୩:୧୭, ୧୭:୪ ଓ ଯୋହନ ୧୭:୨୮ ପଦରେ ପଡ଼ିଥାଉଁ । ସେ ଗାଲୀଲୀ ଓ
 ଯିହୁଦୀ ଦେଶର ନଗର ଓ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ସଞ୍ଚାର କରି ଅନେକ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସୁଖ
 କରି, ଅନେକ ଆଶ୍ୱର୍ୟ ଲର୍ମ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ।
 (ପ୍ରେରିତ ୨:୨୨) । ସେ ଜୀବନଦାତା ଅଟନ୍ତି, ସେ ଲାଜରଙ୍କୁ ଯାଇରସଙ୍କ କନ୍ୟାଙ୍କ
 ଓ ନାଇନ ବିଧବାର ମୃତ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜୀବନଦାନ କରିଥିଲେ । ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର
 ଆୟମାନଙ୍କ ପାପମୋତ୍ତମ ନିମନ୍ତେ କୁଶରେ ଆପଣା ପ୍ରାଣବଳୀ ଦେଇଥିଲେ । ତୃତୀୟ
 ଦିନରେ ମରଣକୁ ଜୟ କରି ପୁନଃରୁଥୁତ ହୋଇଥିଲେ । ପୁନଃରୁଥୁତ ଯୀଶ୍ୱ ୪୦ ଦିନ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ କରିଥିଲେ । ପିତାଙ୍କ
 ଦର୍ଶଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଜଗତର ବିତାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ପୁନଃର୍ବାର
 ଆସିବେ । ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ବିଶ୍ୱାସ ଜୀବନଯାପନ କରିଥାଆନ୍ତି
 ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁନ୍ତଜୀବନ ଓ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ଲୋକଙ୍କୁ ନିତ୍ୟଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା
 ନିମନ୍ତେ ସେ ପୁନଃର୍ବାର ଆଗମନ କରିବେ । ପ୍ରେରିତ ପିତା କହନ୍ତି, “ତାହାଙ୍କ ଛଡା
 ଆଉ କାହାଠାରେ ପରିତ୍ରାଣ ନାହିଁ, କାରଣ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆୟମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବାକୁ
 ହେବ, ଆକାଶ ତଳେ ମହୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ନାମ ନାହିଁ ।” (ପ୍ରେରିତ
 ୪:୧୨)

ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରୀବଣାରୁ ବିଶ୍ୱାସ ଜାତ ହୁଏ । (ରୋମୀୟ ୧୦:୧୭)
 ପ୍ରେରିତ ପାଉଳଙ୍କ ପ୍ରଚାରରେ ଲୁଦିଆ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାପ୍ତିଜିତ
 ହୋଇଥିଲେ । ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ଉତ୍ତମ ଭୂମି ସଦୃଶ୍ୟ ଲୁଦିଆଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବପନ
 ହୋଇଥିଲା । ସେ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିଲେ । ପାଉଳ ଓ ତାହାଙ୍କ
 ସଜୀମାନେ ଯେତେଦିନ ରହି ପିଲିପୀରେ ରହିଥିଲେ, ସେତେଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଆତିଥ୍ୟ
 ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । କାରଣ ପାଉଳ ଓ ଶାଲାଙ୍କ ପିଲିପୀ ନଗରରେ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ
 ଦ୍ୱାରା କାରାରୁକ୍ଷ ହୋଇ, ମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ଲୁଦିଆଙ୍କ ଗୃହଙ୍କୁ ଯାଇଥିବା ବିଶ୍ୱ

ଆସମାନେ ପ୍ରେରିତ ୧୯୪୭ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପଡ଼ିପାରୁ । ପାଉଳ ଓ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର ଦ୍ୱାରା ଫିଲିପରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁଦୃଢ଼ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଶାପିତ ହୋଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଏକ ସୁନ୍ଦର ପତ୍ରିକା ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଅତ୍ୟଧୂକ ଭାବେ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି । ଫିଲିପ ମଣ୍ଡଳୀ ଏକ ଆଦର୍ଶମୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଥିଲା । ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ସେମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେତେଥର ସ୍ଵରଗ କରେ, ସେତେଥର ମୋହର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାଏ । ପ୍ରଥମ ଦିନ ୦୩ ବୁଝି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁସମାଚାର ପକ୍ଷରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହଭାଗିତା ହେତୁ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ସର୍ବଦା ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଆନନ୍ଦ ସହ ନିବେଦନ କରୁଅଛି । କାରଣ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଭିରରେ ଉଭମ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଅଛନ୍ତିମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟରେ ଧାରଣ କରିଅଛି ।” (ଫିଲିପ ୧:୩-୭) । ସେମାନେ ପଠାଇଥିବା ଦାନ ବିଷୟରେ ସେ କହନ୍ତି, “.....ସେହିସବୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭିଜନକ ସୁନ୍ଦର ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ବନ୍ଦୀସ୍ଵରୂପା ।” (୪:୧୮)

ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବିହନ ସବୁଶ୍ୟ ଅଟେ । ତାହା ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି । ତାହା ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଭମ ଭୂମିରେ କୁଣ୍ଡଳବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୱର ଫଳ ଉପନ କରିବେ । ଆସ ଆସେମାନେ ସେହି ମହାନ ଶୟକ୍ଷେତ୍ର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆପଣା ଆପଣା ଜୀବନ ସମର୍ପଣ କରୁ ।

- *Kabita Gootam*

* * *

ପାପମୟ ଜୀବନରେ ପାହାଚିବୁ ପାହାଚ (Step by step into Sin)

“ଅନନ୍ତର ଦିନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଦାଉଦ ଆପଣା ଶୟାରୁ ଉଠି ରାଜଗୁହର ଛାତ ଉପରେ ହୁଲୁଥିଲେ, ପୁଣି ସେହି ଛାତ ଉପରୁ ସେ ଏକ ସ୍ତାକୁ ସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ଦେଖିଲେ, ସେହି ସ୍ତା ଦେଖିବାକୁ ଅତି ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲା ।” (୨ ଶାମୁଷେଳ ୧୧:୨)

ବାଇବଲର ଛାତ୍ରମାନେ ଏହି କାହାଣୀ ସୁପରିଚିତ ଅଟେ । ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଛାତ ଉପରେ ବୁଲିବା ସମୟରେ ଏକ ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତାକୁ ସ୍ଥାନ କରିବା ଦେଖି କାମାଭିଲାଷୀ ନାଜା ବାଥସେବା ନାମ୍ରୀ ସେହି ସ୍ତା ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଚାର କଲେ । (୪ର୍ଥ ପଦ) ସେହି

ସ୍ବୀ ଗର୍ଭବତୀ ହେବାରୁ ମହାନ ରାଜୀ ସମସ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଲେ ।

ସମସ୍ୟାରେ ପଡ଼ି ରାଜୀ ଧୂରେ ଧୂରେ ଅଧୁକ ପାପ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ନିମାତେ ସେ ଏକ ଯୋଜନା କଲେ । ଏହି ଘଟଣା ଆମେ ସେହି ପର୍ବର ଗ-୧୩ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପଡ଼ିଥାଉ ।

ବେଥସେବାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ ଉରିୟା ଇଶ୍ଵରାଳର ସୈନ୍ୟର ଏକ ଯୋଜା । ଯୋର ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ନିଯୁତ୍ତ କରି, ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ଘୂଷିଯିବା ନିମାତେ ଦାଉଦ ସେନାମୂପତି ଯୋଗେବଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଯଦିଓ ରାଜୀ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଭାବେ ଉଭୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିନଥିଲେ, ତାହାଙ୍କ ମରଣରେ ରାଜୀ ଦାଉଦଙ୍କ ହସ୍ତ ଥିଲା । (୧୪-୨୪ ପଦ)

ଏହି କାହାଣୀରୁ ଦାଉଦ କିପରି ପାହାଚ ପରେ ପାହାଚ ଚଢ଼ି ପାପ ମଧ୍ୟକୁ ଗମନ କରିଥିଲେ ଜାଣିପାରୁ ।

- ଦାଉଦ ବେଥସେବାକୁ ଦେଖିଲେ (ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପ କରିନଥିଲେ)
- ହୃଦୟରେ କାମୁକତା ଜାଗିଉଠିଲା ।
- ତାହା ସହିତ ଶୟନ କଲେ (ବ୍ୟକ୍ତିତାର କଲେ)
- ଉରିୟାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଇଲେ (ହତ୍ୟାକାରୀ ହେଲେ)

ଦାଉଦଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଶ୍ଵଭରା ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୀତ ସଂହିତା ୪୧ ପଦରେ ପଡ଼ିଥାଉ ।

- ୧) “.....ମୁଁ ଆପଣା ଅଧର୍ମ ସ୍ଵୀକାର କରୁଅଛି ଓ ମୋ ପାପ ସର୍ବଦା ମୋ ସମ୍ମାନରେ ଅଛି ।” (ଗୟ ବଚନ)
- ୨) “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ, କେବଳ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛି, ଆଉ, ତୁମ୍ଭ ଦୂଷିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ତାହା ହଁ କରିଅଛି ।” (୪୨ ବଚନ)
- ୩) “ମୋତେ ଆହ୍ଲାଦ ଓ ଆନନ୍ଦଜନକ ବାକ୍ୟ ଶୁଣାଅ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଭଗ୍ନ ଅଛି ସବୁ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହେବ ।” (ଗୀତ ୪୧:୮୧)
- ୪) “.....ମୋ ଅନ୍ତରରେ ଶୁଣି ଅନ୍ତରକଣ ସୁଷି କର ଓ ମୋ ମଧ୍ୟରେ ସୁଷିର ଆମ୍ବା ହୃତନ କର ।” (୧୦ମ ବଚନ)

ଦାଉଦ କ୍ଷମାଚିକ୍ଷା କରିବାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତାହାଙ୍କ ପାପକ୍ଷମା କଲେ । (୨ୟ ଶାମୁଯେଳ ୧୨:୧୩) କିନ୍ତୁ ସେହି ପାପର ଫଳାଫଳ ତାଙ୍କ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସଦାପ୍ରଭୁ ପକ୍ଷପାତୀ ହୁଅଁଛି ! ଯଦିଓ ସେ ଆସମାନଙ୍କ ପାପ କ୍ଷମା କରନ୍ତି, ପାପର ଫଳାଫଳ ଆସମାନଙ୍କୁ ଭୋଗିବାକୁ ହେବ । ସେହି ଫଳାଫଳରୁ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ ସେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

ଭାବବାଦୀ ନାଥନ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “.....ଆସେ ତୁସ ନିଜ ବଂଶରୁ ତମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଉପାନ୍ତ କରିବା.....” (୨ୟ ଶାମୁଯେଳ ୧୨:୧୧) “ତୁସମାନଙ୍କର ପାପ ଯେ ତୁସମାନଙ୍କୁ ଧରିବ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଜାଣ ।” (ଗଣନା ୩୨:୨୩) ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହି ବାକ୍ୟ ସେ ଆପଣା ଜୀବନରେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ । ଦାଉଦ ଓ ବେଥସେବାଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମିତ ଶିଶ୍ୱ, ଦାଉଦଙ୍କ ବହୁ ଉପାସ ପ୍ରାର୍ଥନା ସବେ ମରଣ ଭୋଗିଲେ ।

ଦାଉଦଙ୍କ ଅବଶାଲେମ ନାମକ ଏକ ସୌଦର୍ଯ୍ୟବାନ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଲମ୍ବାକେଶ ରଖୁଥିବା ଦାଉଦଙ୍କ ଏହି ପୁତ୍ର ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇ ରାଜାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । (୨ୟ ଶାମୁଯେଳ ୧୪:୧୦) ଦାଉଦଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ଓ ଅବଶାଲମଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବଳ ଯୁଦ୍ଧ ହେବା ସମୟରେ, ଅବଶାଲମ ଯେଉଁ ଖଚର ଚଢ଼ିଥିଲେ, ତାହା ଏକ ବଡ଼ ଅଲୋନ୍ବୃକ୍ଷର ଛନ୍ଦାଛନ୍ଦି ଶାଖା ତଳେ ଯିବାରୁ ଅବଶାଲମର ମହୀୟ ଆଲୋନ୍ବୃକ୍ଷରେ ଅଟକି ରହିଲା, ଦାଉଦଙ୍କ ସେନାଧ୍ୟପତି ଯୋଯୋବ ତାହାଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲେ । (୨ ଶାମୁଯେଳ ୧୮:୧୪) । ତାହାଙ୍କ ମହୀୟରେ ରାଜା ରୋଦନ କରି କହିଲେ, “ଆସର ପୁତ୍ର, ଆସ ପୁତ୍ର ଅବଶାଲମ, ଯେବେ ତୁସ ବଦଳେ ଆସେ ମରିଆନ୍ତୁ, ହାୟ ଅବଶାଲମ, ଆସର ପୁତ୍ର, ଆସର ପୁତ୍ର !” (୨ ଶାମୁଯେଳ ୧୮:୩୩) । ଦାଉଦ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମାତେ ଯିରୁଶାଲମରେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଜଞ୍ଚା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ହଷ୍ଟ ରତ୍ନପାତ କରିଥିବାରୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ବାରଣା କରିଥିଲେ । ଯିରୁଶାଲମରେ ଶଲୋମନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା ।

ଆପଣା ଛାତ ଉପରୁ ଦାଉଦ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ପାପରେ ଯାତ୍ରା, ତାହାଙ୍କ କେଉଁ ଛିତିକୁ ନେଇଥିଲା ଏହି ଘଟଣାବଳୀରୁ ବୁଝିପାର । ସେହି ଦୁର୍ବଳ ମୁହଁର୍ଭରେ

କରିଥିବା ପାପର ଫଳାଫଳରୁ ମୁଢ଼ ହେବା ନିମତ୍ତେ ତାହାକୁ ଅନେକ କଷ୍ଟର ସମ୍ମଗ୍ନୀଁ
ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ଆସ ଆସେମାନେ ଜାଗ୍ରତରେ ଜାବନ୍ୟାପନ କରୁ । ପ୍ରେରିତ ପାତ୍ର
କହନ୍ତି, “ସତେତନ ହୋଇ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷ ଶୟତାନ ସିଂହପ୍ରା
ଗର୍ଜନ କରି କାହାକୁ ଗ୍ରାସିବ, ଏହା ଖୋଜି ବୁଝୁଅଛି ।” (୧ମ ପିତର ୫୮)

- Betty Tuck -

ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ଶୀଶକ କିଏ ?

(Who was Shishak Anyway ?)

ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୯୩୧ ବର୍ଷରେ ଇଶ୍ରୀଏଲର ରାଜା ଶଲୋମନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ୍ୟ ପରେ,
ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ରିହବିଯାମ ଇଶ୍ରୀଏଲର ରାଜ୍ୟଭାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଇଶ୍ରୀଏଲର
ଦଶଗୋଷ୍ଠୀ ରିହବିଯାମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିବାରୁ ଦେଶ ବିଭକ୍ତ ହେଲା ।
ଉଚ୍ଚର ଭାଗ “ଇଶ୍ରୀଏଲ” ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗ ‘ଯିହୂଦା’ ଦେଶ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ
ହେଲା । ବିନ୍ୟାମୀନ ଓ ହିହୂଦା ଦୁଇଗୋଷ୍ଠୀ ଯିହୂଦା ଦେଶରେ ରିହବିଯାମଙ୍କ ଅଧୂନରେ
ରହିଲେ ।

ଯିରବିଯାମ ନାମକ ଏକ ଯୁବ ରାଜା ଶଲୋମନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିସର ଦେଶକୁ
ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଥିଲେ । ଶଲୋମନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ୍ୟ ପରେ ଯିରବିଯାମ ଯିହୂଦାକୁ ଫେରି
ଆସି ଉଚ୍ଚର ଦେଶ ବା “ଇଶ୍ରୀଏଲ” ଦେଶ ପରିପାଳନ କରିବା ନିମତ୍ତେ ଅଭିଷିତ
ହେଲେ । ଇଶ୍ରୀଏଲ ଦେଶ ଓ ଯିହୂଦା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ କିଅବା ଯିରବିଯାମ ଓ ରିହବିଯାମ
ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚମ ସଂପର୍କ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯିରବିଯାମ, ମିସର ରାଜା ଶୀଶକ ସହ
ଉଚ୍ଚମ ସଂପର୍କ ରଖିଥିଲେ । ରିହବିଯାମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ମନ୍ଦିରରେ ଥିବା ଶଲୋମନଙ୍କ
ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଭାଲ ଲୁଣନ କରିବା ନିମତ୍ତେ ଯିରବିଯାମ, ଶୀଶକଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ
କୋଲି ମନେ ହୁଏ । ଯଦିଓ ବାକ୍ୟ ଏପରି ଲେଖାଯାଇନାହିଁ ।

ଦ୍ୱୀପ ବଂଶାବଳୀ ୧୭:୧-୪ ପଦରେ ଲେଖାଯାଏ, “ଅନ୍ତର

ରିହବିଯାମଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସୁଷ୍ଠିର ଓ ସେ ବଳବାନ ହୁଅଛେ, ସେ ଓ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମଗ୍ର ଲଶ୍କାଏଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିଚ୍ୟାଗ କଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟଳଙ୍ଘନ କରିବାରୁ ରିହବିଯାମ ରାଜାଙ୍କର ଅଧିକାରର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ ମିସରର ରାଜା ଶୀଶକ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଲା । ତାହା ସଙ୍ଗେ ବାରଣୀ ରଥ, କ୍ଷାତିଏ ହଜାର ଅଶ୍ଵାରୂଢ଼ ଥିଲେ ଓ ତାହା ସଙ୍ଗେ ମିସରରୁ ଅସଂଖ୍ୟ ଲୁବୀୟ ଓ ସୁକକୀୟ ଓ କୁଶୀୟ ଲୋକ ଆସିଲେ, ପୁଣି ସେ ଯିହୁଦାର ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ନଗର ସବୁ ହସ୍ତଗତ କରି ଯିରୁଶାଲମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲେ ।”

- ଏହି ଘଟଣା ପୁନଃବୀର ୧ମ ରାଜାବଳୀ ୧୪:୨୫, ୨୬ ପଦରେ ପଡ଼ିପାରୁ । ଯାହା କହେ, “ଆଉ ରିହବିଯାମ ରାଜାଙ୍କର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ ମିସରର ରାଜା ଶୀଶକ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଲା । ପୁଣି ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୁହର ଧନ ଓ ରାଜଗୁହର ଧନ ନେଇଗଲା, ସେ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ନେଇଗଲା, ଆହୁରି ସେ ଶଲୋମାନଙ୍କ ନିର୍ମିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଭାଲ ନେଇଗଲା ।”

ଶୀଶକଙ୍କ ଏହି ବିଜୟ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୌରବର ବିଷୟ ଥିଲା । ତାହାଙ୍କର ଏହି ମହାବିଜୟର ଘଟଣା ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୯୨୪ ମସିହାରେ, ମିସରର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗର ରାଜଧାନୀ Thebes (ଯାହା ଏବେ Karnak ନାମରେ ପରିଚିତ)ର ମନ୍ଦିରର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗର କାନ୍ଦରେ ଖୋଦିତ କରାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ସେ ପରାଜ୍ୟ କରିଥିବା ଅନ୍ୟ ନଗରମାନଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ଖୋଦିତ ହୋଇଥିଲା ।

ପୁରାତନ ନିୟମ ଓ ହୃଦନ ନିୟମର କେତୋଟି ଘଟଣା, ବ୍ୟକ୍ତି, ଶାନ୍ତି ହିତି ବିଷୟରେ ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ପ୍ରତ୍ୱତତ୍ତ୍ଵ ବିଭାଗ ସମର୍ଥନ କରେ । ଲଶ୍କାଏଲ ଦେଶର ସମସ୍ତାମଣ୍ଡିକ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ଖୋଦିତ ହୋଇଥିଲା । ମିସରୀୟ, ପାରସ୍ଯିକୀୟ, ବାବିଲୋନୀୟମାନଙ୍କ ଜତିହାସରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବ୍ୟକ୍ତି, ଶାନ୍ତି, ଘଟଣା, ବାରବଲରେ ପଡ଼ିପାରୁଥିବାରୁ, ବାରବଲ ଯେ କେତେ ସତ୍ୟ ଆମ୍ବେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ।

ଶହଶହ ଶତାବୀ ୪ରି ଶୀଶକ କିଏ ଥିଲେ କେହି ଜାଣିନଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ବିଜୟର କାହାଣୀ କେବଳ ବାରବଲରେ ଲିଖିତ ଥିଲା । ଆଧୁନିକ ଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ପୁରାତନ ସାଙ୍କେତିକ ଲିଖନ (Hieroglyphics), କୁଳକାକୃତି ଲେଖା (Cuneiform) ପଠନ କରିବା ଆତ ହେବା ସମୟରୁ ବାରବଲର ଲିଖିତ ଅନେକ ବୀର, ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଖ୍ୟାତ ହେଉଥିଲା ।

ଯଦିଓ ଇତିହାସର କେଡ଼ୋଟି ଘଣା ବାଇବଲରେ ପଡ଼ିଥାଉଁ, ଏହା ଏକ ଆମିକ ପୁଷ୍ଟଳ । ଏହା ଆସମାନଙ୍କ ତୀବନ ନିମନ୍ତେ ମୁଣ୍ଡିମାର୍ଗ ପ୍ରକଟ କରେ । ବାଇବଲର ଲିଖୁତ ଘଣାଗୁଡ଼ିକ, ଇତିହାସର ପୁଷ୍ଟଳରେ ପଡ଼ିବା ଦାରା, ବାଇବଲ ଯେ କେତେ ସତ୍ୟ ତାହା ଜାଣିପାରୁ ।

- Harvey Porter

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବା (Bringing others to Christ)

“ତାହାଙ୍କ ଆରଦିନ ପୁନଃବାର ଯୋହନ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣା ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ଆଉ ସେ ଯାଶୁଙ୍କ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମେଷଶାବକ । ସେହି ଦୁଇଜଣା ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଯାଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ଯାଶୁ ହୁଲିପଡ଼ି ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଆସୁଥିବା ଦେଖୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମେମାନେ କଥା ଖୋଲୁଅଛ ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପଚାରିଲେ, ରାବବୀ (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଗୁରୁ) ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ରୁହନ୍ତି ? ସେ ସେମାନଙ୍କ କହିଲେ, ଆସ ଦେଖୁବ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ବସା ଦେଖିଲେ, ପୁଣି ସେହିଦିନ ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ରହିଲେ, ସେତେବେଳେ ସକାଳ ପ୍ରାୟ ଦଶ ଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁ ଦୁଇଜଣା ଯୋହନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଯାଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶିମୋନଙ୍କ ଭାଇ ଅନ୍ତିମ ଥିଲେ । ସେ ପ୍ରଥମେ ଆପଣା ଭାଇ ଶିମୋନଙ୍କ ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କ କହିଲେ, ଆସେମାନେ ମଶୀହଙ୍କର (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ଦେଖା ପାଇଅଛୁ । ସେ ତାଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ କହିଲେ, ତୁମେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ । ତୁମେ କେପା (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ପିତର) ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ ।” (ଯୋହନ ୧:୩୪-୪୨)

ଆହ୍ରିୟ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମନୋନୀତ ପ୍ରଥମ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । “ଏହି ଦଖ, ଜିଶୁରଙ୍କ ମେଷଶାବକ” ବୋଲି ବାପ୍ତିଜଳ ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପରଦିନ ଆହ୍ରିୟ ଓ ଯୋହନ ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି, ସେମାନେ କଥା ଖୋଜୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମୂଳାହ କରିବା ନିମତ୍ତେ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବା ନିମତ୍ତେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ । “ରାବ୍ବୀ, ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ରୁହୁଣ୍ଟି ?” ତାହାଙ୍କ ଜବାବ ଥିଲା-“ରାବ୍ବୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁ ବୋଲି ସମ୍ମୋଧନ କରି ରାବ୍ବୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁ ବୋଲି ସମ୍ମୋଧନ କରି ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ । ଆହ୍ରିୟ ଓ ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କ ରହିବାର ଠିକଣା ପଚାରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜିଶୁରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯେ କି ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆହାନ ଜଣାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ସେବିନ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବିଭାଇଥିଲେ ।

ଯୀଶୁ ଏକ ପ୍ରେମମୟ ଗୁରୁ ନଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କିପରି ଏକ ଦିନ ବିଭାଇ ପାରନ୍ତେ ? ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଜିଜ୍ଞାସାର ଉଭର ଦେଇଥିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ ସତୋଷରେ ସମୟ ବିଭାଇଥିଲେ । ଜିଶୁରଙ୍କ ସାନ୍ଧିଧରେ, ଆମ୍ବିକ ଲାଭ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲେ । ତାହାଙ୍କୁ ଅବାଶ୍ୟକୀୟ ଆମ୍ବୀୟ ଆହାର ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ରହି ମଶୀହଙ୍କ ସର୍ବ ପାଇଥିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରମୂରଧ କରି ଦେଇଥିଲା । ଆହ୍ରିୟ ଆପଣା ଗୁହକୁ ଫେରିଆସି ଆପଣା ଭ୍ରାତା ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସେମାନେ ମଶୀହଙ୍କ ଦେଖା ପାଇଅଛୁ ।” ଅନେକ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଜଣ୍ମାଏଲୁ ଜାତି ମଶୀହଙ୍କ ଆଶମନର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଅଛନ୍ତି । ଆହ୍ରିୟ ମଶୀହଙ୍କ ଦେଖାପାଇଅଛନ୍ତି ଜାଣି ପିତର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆଶ୍ୟାନ୍ତି ହୋଇଥିବେ । ଆହ୍ରିୟ ମଶୀହଙ୍କ ପରିଚୟ ପାଇ ପ୍ରଥମେ ଆପଣା ଭାଇଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ । ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵଶ୍ୟ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଆପଣା ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ମଶୀହଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜଣାଉ ।

ଆସେ ଯଦି ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଝାଡ଼ ଅଟୁଁ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଝାଡ଼ କରାଉ । ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାୟ ହେଉଅଛୁ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର କରାଉ । ଯଦି ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା ନରିବାରେ ଆସନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାରେ ଉପାହିତ ହେବୁ ।

याशु स्वर्गारोहण करिबा पूर्वे ये कथन करिथ्ले ? “.....स्वर्ग
ओ पृथवीर यमष्ठ अधुकार मोडे प्रददत्त होलअच्छि । अठेब, त्रुष्माने
याज यमष्ठ जाति लोककु पिता, पृष्ठ ओ पवित्र आमाक नामरे बाप्तिष्ठ देइ,
मुँ त्रुष्मानकु येउँ येउँ आज्ञा देउअच्छि, येहियस्तु पालन करिबाकु शिक्षा
देइ येमानकु शिक्ष्य कर, आउ देख युगात्त पर्याप्त यदायर्बदा मुँ त्रुष्मानक
यज्ञे यज्ञे अच्छि ।” (माथृत ७८ : १८ - १०) । ये शिक्ष्यमानकु कहिले, “ये
येमानकु कहिले, त्रुष्माने यमुदाय जगत्कु याज यमष्ठ मानबजाति
निकटरे युष्माचार घोषणा कर, ये बिश्वाय करि बाप्तिष्ठित हुए, ये
परित्राण पाइब, किन्तु ये अविश्वाय करे, ये दण्डाज्ञा पाइब ।” (मार्क
१ : १४ - १७)

आपण कि अन्यमानकु ख्रीष्णक निकटकु आणि येमानकु आनंदमाय
काबन ओ ख्रीष्णक यत्तोष पात्र इच्छक असेति ?

- K.S. Swamidas

THE TRANSFIGURATION

Matthew 17 : 19 : 2 Peter 1 : 16-21.

INTRODUCTION :

1. Here we have the story of the transfiguration.
2. Jesus was transfigured or changed from flesh to Spirit.
3. Also Moses and Elias appeared in the spirit.
4. All of this was to teach Peter, James, and John a valuable lesson.
5. We may also learn.

DISCUSSION :

I. The setting : Jesus takes Peter, James, and John with Him.

1. This must have been special.
 - a. All three played a very important role in the early church.
2. They went to a high mountain where they could be to themselves.

II. A special Act : Jesus was Transfigured.

1. This was before the disciples.
2. His face shined as the sun.
3. His raiment was white as the light.

III. Visitors : others appeared.

1. Moses, to represent the Law.
2. Elias, to represent the Prophets.

IV. Peter's offer.

1. He thought it was good to be present.
2. Wanted to make a tabernacle for each one.
3. Wanted to honor each equally.

V. God Spoke.

1. A bright cloud over-shadowed them.
2. A voice spoke.
3. "This is my beloved Son, in whom I am well pleased; hear ye him." (Matthew 17 : 5).
4. God made it plain as to who was to be heard.
5. The disciples fell on their faces and were afraid.

VI. Jesus Speaks.

1. Touched them and said arise and be not afraid.
2. When they looked up they saw no man, except Jesus.
3. Jesus asked them to tell no man until after his resurrection.

VII. Lessons.

1. Jesus was both physical and spiritual.
2. Man never dies

- God was pleased with his Son and said so.
- Christ is greater than all others.
- He wants man to hear Christ.
- Not to be afraid.

VIII. Peter's Testimony.

- He was greatly impressed by what he saw.
- He was an eye witness of Christ.
- Said that God spoke his approval of Christ.
- Said that Christ should be heard.
- Spoke from heaven.

IX. The Lord wants us to be Transfigured or changed.

- This can be brought about through obedience to Christ.
- To change from a bad life to a good life.

X. The Transfiguration of the last day.

- The Bible says we will be changed.
- We'll be changed from the physical to the spiritual.

CONCLUSION :

- Let this be a turning point in your life.
- Hear Christ, obey him, and let him change you for the better.

FROM :

SATYA VANI
P.O.BOX.80,
KAKINADA - 533 001.

To

PRINTED BOOK ONLY

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)